

Harókat Zorog.

versüm, zihc a farkasok

hatvanhat

Hosszu télben varasodott  
a nyílt seb szivemen.  
Kuckóba bujva,  
kandalló-mesékkal  
oldalamnál  
hallgattam az éjszakák  
hosszu tanításait.

Perceim fagyott áfonyák  
medvefejü gondokkal  
topogok rajtuk,  
az ég alján  
minden nappal  
soványabb a fény.

Varjucsapat károg  
a télben, ők még  
köszönnek nekem,  
bár tudják, hogy  
nem vetek nekik magot.

Magamban telet neveltem  
s e pusztában futva  
belémkapdosnak verseim  
a zilált farkasok.

11